

Το βιβλίο «Πουλάμε τη ζωή χρεώνουμε το θάνατο» της Αγαθής Δημητρούκα

Στο εστιατόριο του Φλόκα το νεαρό κορίτσι και ο ποιητής. Η ποιήτρια Αγαθή Δημητρούκα έζησε με τον Γκάτσο 17 χρόνια

Η ζωή της με τον Νίκο Γκάτσο

Κοριτσάκι μοναχοπαίδι σε δύσκολους μετεμφυλιακούς καιρούς μεγαλώνει σε χωριό της Αιτωλοακαρνανίας αρχές του '60. Με σόφρονα πατέρα αλλά ανάπηρο να της μαθαίνει τα πρώτα γράμματα, με σκληροτράχηλη μάνα να παιδεύεται για τον επισούσιο σε γεωργικές δουλειές. Μια τσοούπα που αγναντεύει από το κατώφλι του φτωχικού της έναν καινούργιο κόσμο, που ονειρεύεται με το ραδιόφωνο, που κοιμάται «μ' ένα τετράδιο κι ένα μολύβι αγκαλιά για συντροφιά».

Αγαθόν το εξομολογείσθαι και η 52χρονη Αγαθή Δημητρούκα ξετυλίγει με σπάνια ευαισθησία και ποιητική διάθεση, ειλικρί-

νεια και γενναιότητα το νήμα της μυθιστορηματικής αυτοβιογραφίας της «Πουλάμε τη ζωή χρεώνουμε το θάνατο» (εκδόσεις «Ποτάμι»).

Ποιήτρια, στιχουργός, μεταφράστρια, συγγραφέας παιδικών βιβλίων, η Δημητρούκα με γραφή λεπταίσθητη κι απλή που τέρπει και συγκινεί, εκμυστηρεύεται δύο καθοριστικές πτυχές από την ταλαιπωρημένη, τυχερή κι άτυχη ζωή της. Μια ζωή «εκτός θέματος», όπως γράφει αυτοσαρκασμόμενη, με την ιστορία της να μοιάζει σαν «δάκρυ της θάλασσας».

Στο ένα τρίτο του βιβλίου εκτυλίσσονται τα άγαρα παιδικά-εφηβικά χρόνια, ρεμβα-

Κι αυτά...

ομοί, οι σχέσεις με τους γονείς, η βαναυσότητα γειτόνων, η καλοσύνη μιας θείας από γειτονικό χωριό, η κατ' εξακολούθηση τραυματική εμπειρία του βιασμού της από ανάληγτο θείο της (έμενε σπίτι του στο Μεσολόγγι για να πηγαίνει μαθήτρια στις πρώτες τάξεις Γυμνασίου), οι ποιητικές και ραδιοφωνικές διαφυγές της.

Στα υπόλοιπα δύο τρίτα του βιβλίου η συγγραφέας αναφέρεται στον στιχουργό που σφράγισε το ελληνικό τραγούδι από τα τέλη του '50 έως τα τέλη του '80, τον Νίκο Γκάτσο, με αφορμή τη γνωριμία τους και την από κοινού ζωή τους για δεκαεπτά χρόνια έως τον θάνατό του το 1992.

Η πρώτη τηλεφωνική επικοινωνία τους με πρωτοβουλία της 16χρονης τότε Δημητρούκα από το χωριό της, ο θαυμασμός της για 'κείνον, η λαχτάρα της να αξιολογήσει τα ποιήματά της. Η αλληλογραφία τους, τα βιβλία και οι δίσκοι που της έστελνε δώρα. Η επίσκεψή του στο χωριό της. Το φευγικό της στην Αθήνα, η γνωριμία της με τον λαμπρό περίγυρο του Γκάτσου στο εστιατόριο του Φλόκα ή στο CB (Μάνος Χατζιδιάκις, Οδυσσέας Ελύτης, Σταύρος Ξαρχάκος, Νάνα Μούσχουρη, Δήμος Μούτσης, Λουκιανός Κηλαηδόνης, Μανώλης Μητσιάς κ.ά.) με τον επισιτήθιο φίλο του Σωτήρη Μουστάκα.

Μια νεαρή επαρχιωτοπούλα που γνωρίζει την Αθήνα, τους διαπρεπείς καλλιτέχνες της, που μαθαίνει να γράφει στίχους στον ευφυή, διακριτικό και χιουμορίστα Πυγμαλιώνα της, που μάλει για τον τρόπο δουλειάς του, τις μνήμες του, τις συνήθειες και εμμονές του, αναφέροντας στιγμιότυπα και περιστατικά από 'κείνη τη χρυσή εποχή του ελληνικού τραγουδιού. Για να τον συμπαρασταθεί έως τα ύστατα και βασανισμένα χρόνια του βίου του.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΙΔΑΛΗΣ